

Er det sygdom og død der skal til?

Af Oskar Havnes Serup

Verden er i lockdown. Det er en krisesituation, det her.

Når jeg er ude at gå tur, er det meget nemt at føle sig alene i verden. Der er så tomt næsten alle steder, man kan bevæge sig hen. Det er en syret oplevelse, som jeg aldrig havde regnet med at skulle opleve. Og det er ikke kun i Danmark, det er sådan. Billedet til højre viser en mand, der går på en tom gade i Beijing, som ellers er en af de byer, som konstant er fyldt fra facade til facade med biler og mennesker. Kontrasten mellem det sprudlende liv og den tomme dystopi er bemærkelsesværdig.

Overalt i verden er der mennesker, der holder sig indenfor for at sikre den globale sikkerhed og menneskers overlevelse. Det er fantastisk at høre om så mange mennesker, der gør en indsats for fællesskabets bedste. De fleste tager ansvar ved at sætte andres behov før deres egne.

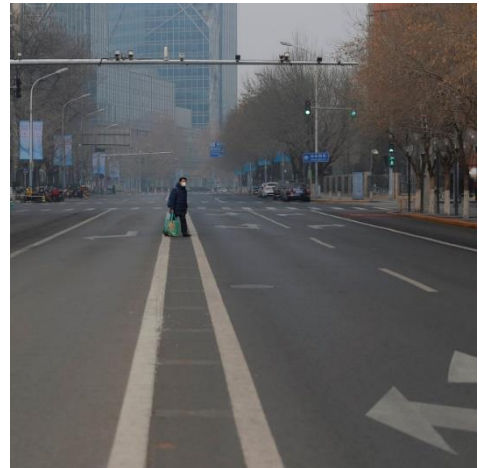
Men hvad er det egentlig, der gør, at folk er så gode til at tage ansvar i en sådan situation som den her? Fordi det er jo slet ikke på alle områder, at folk er lige så ansvarlige.

Klimakrisen har indtil nu været det mest påtrængende problem for mange, og med god grund. Alligevel er det gået meget langsomt med omstillingen til en mere grøn og bæredygtig verden. Man har på klimafronten ikke set samme entusiasme og gåpåmod, som vi oplever nu i forbindelse med Corona. For at vi kan komme den globale opvarmning til livs, er der også behov for livsstilsændringer, men de fleste folk gør ikke noget. Men hvorfor er det, vi ikke vil omstille os for klimaets skyld, når vi lige har vist, at vi godt kan?

Måske er det fordi, vi ikke er så omstillingsparate, som det ser ud? Coronakrisen er forhåbentlig bare en midlertidig situation. Der er sikkert mange mennesker, der glæder sig, til tingene vender tilbage til normalen. Men lige nu er vi også i en ekstrem situation. For at redde planeten er der ikke behov for udgangsforbud og diverse forsamlingsrestriktioner. Det drejer sig måske bl.a. om at lade være med at flyve, og det har vi jo vist, at vi godt kan.

I forbindelse med klimakrisen har der heller ikke været mange drastiske lovtiltag. Der har været masser af opfordringer, men det er sandsynligt, at det ikke er nok. Det er svært at give afkald på de materielle goder, som vi er så vant til at have let tilgang til. Jeg kender det udmærket godt selv, og selv mens jeg har skrevet dette, har jeg taget mig selv i at kigge på ting på internettet, som jeg ikke har noget reelt behov for at have. Men hvorfor kan vi ikke skære ned på vores forbrug og flyrejser og spise falafler i stedet for kød, når det gælder miljøet?

Coronakrisen og klimakrisen er to forskellige størrelser, og den globale opvarmning er ikke håndgribelig på samme måde som en sygdom, der lurder rundt om hjørnet og truer med døden. Måske er det bare sygdom og død, der skal til, før vi bliver klar til at leve anderledes? Jeg ved det ikke, og jeg har ikke svaret, men det er stof til eftertanke.

Billede af mand med maske på, der kryder en helt tom gade i Beijing. Beijing er sammen med flere andre lockdown-ramte kinesiske byer helt tomme.